

Forfatter: Udrag fra Sphinxen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 45.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366836160/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Stokkeknap? – en Sphinx vil jeg sige – eders skønne Aasyn mener jeg kun – har noget saa besynderligt hemmelighedsfuldt . . . »

«Deres Feber er endnu ikke ganske forbi – svarede den Skønne – De fantaserer endnu, hører jeg; men besind Dem, og lad ikke de besynderlige Tanker faae Magt over Dem. De er paa Grevinde Cordulas Lystslot, og har lagt Veien hertil gjennem min Fjeldskov. Den er meget vildsom og færlig at gennemvandre i Mørke, og jeg fandt Dem nedstyrtet af en steil Fjeldskraaning tæt her ved Slotet, da jeg imorges var ude og saae Solen staae op. Den Stok, De drømmer om, og hvorpaa De formodentlig har opdaget et Ansigt, som ligner mig, see den staaer her ved deres Side. Hvorledes den er kommet i deres Haand, veed jeg ikke; men den har tilhørt mig tilforn og er et Værk af den lille Floristan, som ofte finder sin Fornoielse i at afbilde mig i saadanne sælsomme Skikkelser.»

«Nu er hele Verden mig en Gaade – sagde Arnold – jeg lever jo dog i det nittende Aarhundrede, veed jeg, og har studeret ved Universitetet i Kiel, og veed, at der hverken er Hexe eller Spøgelser, eller fortryllende Feer til, og dog synes det mig siden igaar Middags, at jeg har oplevet noget af alt Sligt. Dersom De nu ikke er en overmenneskelig Fee, ædle Ridderdame, men virkelig Grevinde Cordula og et levende Menneske som jeg, saa haaber jeg, De tilgiver mig en Sindsforvirring, som deres skønne Aasyn eene og aleene er Skyld i.»

«Underlige Menneske! – svarede Grevinden og rødmede – deres Maade at gjøre Bekjendtskab paa, har noget saa hovedkulds og besynderligt, at jeg ret gjerne nu vil kjende Dem nøiere. Vær min Gjæst her saalænge De vil, og tag Deel i mine Sommerglæder, saalænge det behager Dem her i mit lille afsides Paradiis. Dersom De elsker Sang og Musik, smukke gammeldags Billeder og vidunderlige Eventyr fra de forrige Tider, saa haaber jeg, De ikke skal kjede Dem her. Et lille udvalg Billedgallerie og en sjelden Samling af gamle Haandskrifter maa underholde Dem naar jeg ikke er tilstede.»

«Deres Godhed fortryller mig,» sagde Arnold henrykt og trykkede den skønne Grevindes Haand til sine brændende Læber. Et sagte, næsten umærkeligt Tryk af Grevindens lille Elfenbenshaand, ledsaget af et bløffærdigt ahnelsefuldt Blik, satte nu Arnold i en sød men sælsom Stemning og gjorde ham til det lykkeligste Menneske i Verden. Han fortalte hende derpaa med faa Ord sit hele Levnetsløb, hvoraf